

Formand: Kristian Mølgaard
Solbjergvej 3, 2.
2000 Frederiksberg
TLF. 20 64 44 23
Mail: krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø
St. Strandstræde 21, 1. sal
1255 København K
TLF. 28 13 64 95
Mail: pt@swlp.dk
Hjemmeside: www.lffa.dk

1. juli 2015

MEDDELELSER NR. 6

Erstatningsnævnets årsberetning 2014

Udlændingenævnets årsberetning 2014

Røde Kors søger frivillige til ny mentorordning for løsladte

Klientkommunikation og retstryghed – kursus 27. oktober 2015

Forsøgsordning: Adgangskontrol ved fem byretter

Strafferetsseminar i Vilnius den 23. - 25. oktober 2015 for yngre advokater

Seneste nyt fra Højesteret

- 17. Udvisning – Ulovligt opholdt**
- 18. Passiv hashrygning – Kørsel med bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet**
- 19. Interessekonflikt – Flere advokater fra samme kontor**
- 20. Rejseforbehold - Bornholm**

Erstatningsnævnets årsberetning 2014

Erstatningsnævnets årsberetning for 2014 er netop udkommet.

Beretningen er på 65 sider og er et praktisk værktøj for både forsvarsadvokater og bistandsadvokater, idet centrale regler i erstatningsansvarsloven og offererstatningsloven gennemgås illustreret med en række konkrete afgørelser.

Erstatningsnævnet har i 2014 modtaget i alt 2.913 nye sager (nye ansøgninger) mod 2.711 nye sager i 2013.

Nævnet har i 2014 tilkendt erstatning med i alt ca. 141,9 mio. kr. ekskl. renter.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid udgjorde 92 dage, 80 pct. af sagerne blev afgjort på op til 128 dage, sagsbeholdningen udgjorde ved udgangen af 2014 i alt 1.398 sager og 50 % af førstegangsafgørelserne blev truffet inden for 36 dage.

Beretningen kan læses på nedenstående link.

http://erstatningsnaevnet.dk/~media/EN/EN_Aarsberetning_2014.ashx

Udlændingenævnets årsberetning 2014

Udlændingenævnets årsberetning for 2014 udkom den 12. juni 2015.

Af særlig interesse for forsvarsadvokater kan henvises til side 303 ff., der handler om administrativ udvisning med indrejseforbud.

Årsberetningen kan læses på nedenstående link:

<http://udln.dk/da/GlobalMenu/Nyheder/Nyhedsarkiv/2015/12-06-15.aspx>

Udlændingenævnet har i øvrigt efter folketingsvalget skiftet ressort fra Justitsministeriet til Udlændinge-, integrations- og boligministeriet.

Røde Kors søger frivillige til ny mentorordning for løsladte

Røde Kors har bedt Landsforeningen af Forsvarsadvokater om at omtale følgende annonce, som Røde Kors har indrykket flere steder:

”Røde Kors søger frivillige til ny mentorordning for løsladte, som starter i Aarhus til august.

Bor du i eller omkring Aarhus? Har du stor livserfaring og er min. 25 år? Er du god til menneskelige relationer, eller er din faglighed en gevinst for en løsladt? Og har du 3-5 timer om ugen? Så er det måske dig, Røde Kors mangler.

Mange løsladte oplever tiden før, under og efter løsladelse som kaotisk. Som frivillig mentor kan du vise vej i det kaos. Du kan hjælpe med sparring omkring økonomi, misbrug og nye sociale netværk. Du kan støtte i jagten på bolig og job.

Vil du høre mere?

Så skriv til mentor@rodekors.dk

Mentorordning er støttet af TrygFonden.

www.rodekors.dk ”

Klientkommunikation og retstryghed – kursus 27. oktober 2015

Kommunikationsrådgiver Knud Lindholm Lau, tekst og tale a/s, holder kursus henvendt til forsvarsadvokater.

Kurset afholdes tirsdag den 27. oktober 2015 Kl. 10:00 - 17:00 hos Danske Advokater i Valencia, Vesterbrogade 32, 1620 København V.

Du optjener 7 kursuspoint.

Prisen for medlemmer af Danske Advokater er 3.900 kr. ekskl. moms.

Prisen for andre er 4.700 kr. ekskl. moms.

Program

God klientkommunikation gør forsvaret effektivt og får klienten til at føle sig godt behandlet. Advokaten er den tiltaltes måske eneste hjælper og sidder med nøglen til at sikre det, vi har kaldt for ”retstryghed”, oplevelsen af at have fået en fair og forståelig rettergang. Mange juridiske ord er svære eller misforståelige, og situationen er anspændt. At vælge ord og omstændigheder, så resultatet bliver god og forståelig kommunikation er afgørende for at skabe retstrygheden.

Advokatens opgave er ikke helt nem her, for der skal bygges en bro mellem to sproglige verdener og skabes en forbindelse mellem advokatens jus og klientens faktum.

Hvor klientkommunikation i USA og Storbritannien indgår som en naturlig del af advokatuddannelsen, er det første gang, der nu her i landet tilbydes træning i at mestre denne vigtige side af advokatgerningen.

Indhold

På kurset træner og udvikler vi evnen til at

- tale, så klienten forstår sagens jus, faktum og proces
- lytte og samtale, så klienten føler sig hørt og respekteret
- stille befordrende spørgsmål
- tilrettelægge samtalen, så faktum fremkaldes optimalt
- konkludere og rådgive i respekt for klienten

- reagere som klientens eventuelt eneste ven i situationen
- gøre sig fortjent til klientens tillid

Grundlag

Kurset bygger på underviserens studier af danske klientsamtaler, der i anonymiseret form indgår i undervisningen. Teoretisk trækkes der især på traditioner som tillidsbaseret og klientfokuseret rådgivning, der begge udgør et godt grundlag for at realisere branchens visioner om advokaten som ”den betroede rådgiver”. At opnå en sådan status hos klienten forudsætter selvfølgelig en forståelig kommunikation.

Arbejdet med analyser, videooptagelser, teoretiske studier og udvikling af øvelsesmaterialer er en del af ”Projekt Retstryghed*”. Et længere forløb, der er gennemført for Danske Advokater med bevillinger fra Dreyers Fond.

Form

Undervisningen gør brug af en række varierede pædagogiske former såsom stop-go analyser af klientsamtale, samtaleøvelser, teoriforelæsninger og kommunikationstræning.

Forberedelse

Kursisterne modtager et deltagerbrev med en mindre refleksionsopgave.

Tilmelding

<http://www.danskeadvokater.dk/Advokatkurser.aspx?ID=19234&ProductID=PROD2041>

Forsøgsordning: Adgangskontrol ved fem byretter

Landsforeningen af Forsvarsadvokater orienterede i sidste nummer af Meddelelser om den nye adgangskontrol ved Retten i Glostrup og Retten på Frederiksberg.

Bestyrelsen i Landsforeningen af Forsvarsadvokater følger forsøgsordningen med adgangskontrol ved fem byretter tæt.

Oplever du som forsvarsadvokat konkrete problemer i forbindelse med ordningen, kan du kontakte Peter Trudsø på pt@swlp.dk, der vil sørge for, at landsforeningens bestyrelse har et overblik eventuelle problemer med ordningen.

I forbindelse med adgangskontrol må vagtpersonalet naturligvis under ingen omstændigheder se i advokatens papirer.

Bestyrelsens holdning er, at advokater ikke bør omfattes af kontrollen.

I forbindelse med adgangskontrol for advokater er det nyttigt at rekvirere et CCBE ID-kort. Det fås ved at sende en e-mail til Advokatsamfundet. Vedhæft et billede i pasfoto-størrelse og i jpg-format til:

Birgit Thode

E-mail: bth@advokatsamfundet.dk

Kortet er gældende i to år.

Skal du have fornyet dit kort, skal du sende dit gamle kort retur til Advokatsamfundet, før du kan få et nyt kort. Såfremt din beskikkelse bortfalder, fratages eller deponeres, skal kortet straks returneres til Advokatsamfundet.

Såfremt du mister kortet, eller får det stjålet, skal du straks underrette Advokatsamfundet på telefon +4533969798 eller bth@advokatsamfundet.dk

Advokatsamfundets postadresse er: Kronprinsessegade 28, 1306 København K

De øvrige tre byretter, som er med i forsøgsordningen med adgangskontrol fra juni 2015 har også bedt om, at Landsforeningen af Forsvarsadvokater orienterer om ordningen.

Retten i Aarhus, retspræsident Bodil Ruberg:

"Ved Retten i Aarhus er der én publikumsindgang til hver af rettens to adresser. Alle, der vil ind i retsbygningerne gennem en af de to publikumsindgange, skal gennem adgangskontrollen.

Dette betyder i praksis, at man skal passere gennem en metaldetektorkarm. Forinden man går gennem detektorkarmen, skal man tømme sine lommer for genstande af metal.

I Kannikegade 16 skal man endvidere lade sin eventuelt medbragte taske og øvrige effekter gå igennem en røntgenscanner. I Kannikegade 16 vil der således alene skulle ske gennemgang af indholdet af tasker mv., hvis scanningen konkret giver anledning til det.

På Lille Torv 6 vil kontrol af eventuelt medbragte tasker ske manuelt. Man skal selv åbne sin taske, så vagten kan kigge i den. Vagten kan bede taskens ejer om at tømme tasken helt eller delvis. Vagten må ikke selv rode i tasken, og vagten hverken må eller vil kigge på, hvad der måtte stå på eventuelle papirer i tasken. Finder en advokat, at dette ikke respekteres af vagterne, beder jeg venligst om, at jeg omgående orienteres.

Kontrollen omfatter som anført alle, der skal ind i retsbygningen via en publikumsindgang. Rettens egne medarbejdere skal således også kontrolleres, hvis de går ind gennem en af publikumsindgangene. De eneste, der undgår visitation, er politiet, hvor visitation af flere grunde ikke giver nogen mening. Det er jo bl.a. som bekendt politiet, vi må ringe til, hvis vi skal have hjælp i en overfaldssituation e.l.

Det har mig bekendt været diskuteret, om advokater kan undgå kontrollen ved at vise det ID-kort, der udstedes af Advokatsamfundet. I Retten i Aarhus har vi – ligesom i Retten i Glostrup og Retten på Frederiksberg – af praktiske grunde valgt indtil videre også at lade advokater kontrollere, fordi vi vurderer, at dette er lettest at håndtere på en ordentlig måde.

Vi vil selvfølgelig bestræbe os på, at kontrollen gennemføres så hensynsfuldt, smidigt og hurtigt som muligt, så den bliver til mindst mulig gene for alle mødende. Hvis der er kø ved adgangskontrollen, kan advokater ved fremvisning af ID-kort udstedt af Advokatsamfundet blive hjulpet gennem adgangskontrollen via en form for "fast track".

Ved Retten i Aarhus har vi desuden besluttet, at det fra indførelsen af adgangskontrollen ikke længere vil være tilladt for tilhørere, vidner og parter at medbringe mobiltelefoner. Professionelle brugere vil således

fortsat kunne medbringe mobiltelefoner. Endvidere kan tilsagte i fogedsager dog fortsat medbringe mobiltelefoner.

Afslutningsvis vil jeg minde om, at dette er en forsøgsordning, og at det også er helt nyt for os. Flere af vores nyansatte vagter har heldigvis lang erfaring med adgangskontrol, og de vil gøre alt for at sikre en smidig og respektfuld håndtering.

Vi håber på overbærenhed, især i indkøringsperioden, men jeg beder om, at det erindres, at kontrollen indføres for at øge sikkerheden og trygheden for alle i retten, herunder ikke mindst advokaterne. Vi indfører ikke ordningen for at genere nogen.

Når dette er sagt, modtager vi/jeg naturligvis gerne konstruktive kommentarer og forslag til forbedringer.

Ovenstående vil endvidere blive gennemgået på det informationsmøde for anklagere og beneficerede forsvarere, Retten i Aarhus afholder den 28. maj 2015, kl. 16.

Eventuelle spørgsmål kan rettes til Retspræsident Bodil Ruberg, eller til Sekretariats- og administrationschef Rasmus Foged og driftschef Malene Balzer."

<http://www.domstol.dk/aarhus/nyheder/ovrigenyheder/Pages/RetteniAarhusindf%C3%B8reril%C3%B8betaffjuni2015adgangs%C2%ACkontrolforatskabebedresikkerhedforrettensbrugereogpersonale.aspx>

Retten i Aalborg

Retten i Aalborg oplyser, at alle besøgende til retten som udgangspunkt skal igennem adgangskontrollen.

Retspræsidenten har dog bestemt, at anklagere og advokater, som søger adgang til retten i medfør af deres erhverv, kan passere igennem adgangskontrollen uden visitation og nærmere undersøgelse, hvis de foreviser gyldig legitimation i form af politiskilt eller CCBE ID-kort udstedt af Advokatsamfundet.

Ligeledes vil uniformerede og civile betjente samt fængselsbetjente, der enten bevogter tiltalte personer eller selv skal vidne i tjenesteøjemed, kunne passere adgangskontrollen uden visitation eller nærmere undersøgelse, hvis de foreviser gyldig legitimation.

<http://www.domstol.dk/Aalborg/nyheder/ovrigenyheder/Pages/RetteniAalborgindf%C3%B8rsikkerhedskontrol.aspx>

Københavns Byret

Københavns Byret oplyser, at de 1. juni 2015 indfører sikkerhedskontrol i rettens bygninger.

Det betyder, at alle der møder i byretten og undertiden også rettens eget personale, skal gå igennem en scanner. Nogle vil også blive visiteret af rettens service- og sikkerhedspersonale. Medbringer man for eksempel en taske, vil den blive scannet eller personligt gennemgået.

Retten vil tillade, at advokater, der viser CCBE ID-kort udstedt af Advokatsamfundet, under normale omstændigheder går gennem personscanneren, uden deres tøj visiteres, og uden at medbragte effekter undersøges. Ved forhøjet trusselsniveau må adgangskontrollen forventes skærpet.

<http://www.domstol.dk/KobenhavnsByret/OmK%C3%B8benhavnsByret/Pages/sikkerhed.aspx>

Strafferetsseminar i Vilnius den 23.-25. oktober 2015 for yngre advokater

Landsforeningen af Forsvarsadvokater har fra organisationen Fair Trials modtaget en invitation til et strafferetsseminar i Vilnius den 23.-25. oktober 2015 for yngre advokater. Seminaret, som omhandler EU's direktiver om bl.a. tolkning og adgang til advokatbistand, er gratis.

[Læs programmet og tilmeld dig her.](#)

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser er der afsagt følgende afgørelser af Højesteret af interesse for forsvarsadvokater (www.hoejesteret.dk)

Udtalelser om, at journalist havde været KGB-agent og af PET var blevet anset for at være KGB-agent, var strafbare (injuriesag)

Dom afsagt den 3. juni 2015, sag 30/2014

Bent Jensen fremsatte i 2007 og 2008 i en række landsdækkende aviser en række udtalelser om Jørgen Dragsdahl. Udtalelserne angik Jørgen Dragsdahls virke som journalist og debattør under Den Kolde Krig og hans forhold til KGB og Sovjetunionen. Spørgsmålet i sagen var, om udtalelserne var strafbare.

Højesterets flertal fastslog, at en række af udtalelserne indeholdt beskyldninger om, at Jørgen Dragsdahl havde været KGB-agent, og at PET havde anset Jørgen Dragsdahl for at være KGB-agent. Disse udtalelser var udtryk for ærekrænkende sigtelser om, at Jørgen Dragsdahl har begået et strafbart forhold.

Ved bedømmelsen af, om det havde været berettiget at fremsætte udtalelserne, måtte der lægges vægt på, at Bent Jensen havde udtalt sig som led i en offentlig debat om emner af væsentlig samfundsmæssig interesse, og at Jørgen Dragsdahl som kendt journalist, der gennem en længere årrække har været en meget aktiv debattør om sikkerhedspolitiske emner under Den Kolde Krig, måtte tåle at være genstand for kritisk omtale og vurdering.

Heroverfor måtte det tillægges betydning, at der var tale om beskyldninger for strafbart forhold, og at der ikke havde været belæg for beskyldningerne. Det måtte lægges til grund, at Bent Jensen var klar over, at PET efter en omfattende efterforskning havde vurderet, at der ikke var grundlag for at indstille til Justitsministeriet, at der skulle rejses tiltale mod Jørgen Dragsdahl. Det indgik også i bedømmelsen, at Bent Jensen havde fået særlig adgang til materiale fra Politiets Efterretningstjeneste med henblik på generel

forskning i Den Kolde Krigs historie, mens Jørgen Dragsdahl ikke havde denne adgang, og at Jørgen Dragsdahl derfor havde begrænsede muligheder for at imødegå Bent Jensens beskyldninger. Efter en samlet afvejning af hensynet til Bent Jensens ytringsfrihed over for hensynet til beskyttelse af Jørgen Dragsdahls omdømme fastslog Højesterets flertal, at beskyldningerne om agentvirksomhed var strafbare.

Der var derimod ikke grundlag for at straffe Bent Jensen for en række udtalelser om, at Jørgen Dragsdahl havde deltaget i konspirative møder med KGB-officerer, da der var tilstrækkelig dækning for disse udtalelser. Bent Jensens udtalelser om, at Jørgen Dragsdahl havde bedrevet desinformation, var heller ikke strafbare, da udtalelserne ikke var uden faktisk grundlag.

Flertallet fastsatte straffen til 10 dagbøder á 1.000 kr. og pålagde Bent Jensen at betale tortgodtgørelse på 100.000 kr. til Jørgen Dragsdahl. Jørgen Dragsdahl havde endvidere ret til at få kendt udtalelserne om agentvirksomhed ubeføjede.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Der var ikke bestemte grunde til at anse varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre to svenske statsborgeres tilstedeværelse under sagen

Kendelse afsagt den 12. juni 2015, sag 57/ 2015

T1 og T2, der begge er svenske statsborgere, blev anholdt i Københavns Lufthavn, da de var i besiddelse af 92 kg khat. De blev fremstillet i grundlovsforhør i byretten, hvor de begge nægtede sig skyldige. Byretten afsagde kendelse om varetægtsfængsling efter udlændingeloven, hvilket landsretten stadfæstede.

T1 og T2 fremviste begge svenske pas, da de blev anholdt. T2 har efter det oplyste boet i Sverige siden 1987, han har kone og børn i Sverige, og han ejer en café i Stockholm. T1 har efter det oplyste boet i Sverige i 28 år, han har søskende i Sverige, og han har arbejde som taxachauffør.

T1 og T2 blev senere straffet med fængsel i 30 dage og udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Højesteret kom efter en samlet vurdering af T1 og T2s personlige forhold og den straf, der kunne forventes, frem til, at der ikke var bestemte grunde til at anse varetægtsfængslingen for nødvendig for at sikre deres tilstedeværelse under straffesagen, og indtil en eventuel udvisning kunne fuldbyrdes.

Højesteret bemærkede, at der i tilfælde af udeblivelse ville kunne ske udlevering efter reglerne i den nordiske arrestordre.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Ikke grundlag for at forhøje det fastsatte salær

Kendelse afsagt 26. juni 2015, sag 229/2014

Advokat O var beskikket som forsvarer for T, som i byretten blev idømt 40 dages fængsel. I forbindelse med ankesagen aflagde forsvareren et besøg hos T, der sad varetægtsfængslet i en anden sag end den, hvori han var beskikket. Hovedforhandlingen i ankesagen varede ca. en time.

Landsretten tillagde forsvareren salær med 3.300 kr.+ moms for deltagelse i hovedforhandlingen samt 5.715,80 kr. + moms i godtgørelse for køretid og kilometergodtgørelse til hovedforhandlingen. Forsvareren havde anmodet om at få tillagt salær med 4.900 kr. + moms for hovedforhandlingen, 5.715,80 kr. + moms i godtgørelse for køretid og kilometergodtgørelse i forbindelse med hovedforhandlingen, 1.400 kr. + moms for det afholdte fængselsbesøg, 3.425,75 kr. + moms for køretid og kilometergodtgørelse i forbindelse med fængselsbesøget, og 825 kr. + moms for telefonsamtaler med klienten.

Sagen for Højesteret angik fastsættelsen af salæret.

Højesteret udtalte, at salær til en beskikket forsvarer i en straffesag skal fastsættes med udgangspunkt i de vejledende salærtakster og med hensyntagen til det opnåede resultat, sagens beskaffenhed og arbejdets omfang. Da salæret var fastsat i overensstemmelse hermed, herunder også for så vidt angik fængselsbesøget, hvis afholdelse efter de oplyste omstændigheder ikke kunne anses for rimelig begrundet, havde Højesteret ikke grundlag for at tilsidesætte landsrettens skøn og forhøje det tilkendte salær.

En advokat kunne ikke optræde som beskikket forsvarer i en straffesag, da der var indgået en aftale om, at advokaten skulle afgive en del af sit salær til en forurettet i sagen.

Kendelse afsagt den 26. juni 2015, sag 242/2014

I en omfattende ankesag om økonomisk kriminalitet ønskede T at skifte forsvarer, hvorefter advokat A blev beskikket som forsvarer for T.

Ved en ransagning hos F, der var angivet som en af de forurettede i sagen, fandt politiet en aftale, hvoraf det fremgik, at advokat A skulle afgive en del af sit salær til F.

Højesteret udtalte, at en aftale, hvorefter en beskikket forsvarer skal afgive en del af sit salær til en forurettet i sagen, fører til, at vedkommende ville være udelukket fra at handle i sagen som dommer, jf. retsplejelovens § 734, stk. 1, jf. § 61, ligesom en sådan aftale strider mod grundlæggende retsplejemæssige hensyn.

Højesteret tiltrådte derfor, at advokat A savnede fornøden habilitet til at virke som forsvarer i sagen, hvorfor tilbagekaldelsen af beskikkelsen af ham som forsvarer måtte tilbagekaldes.

Landsretten var nået til samme resultat.

Udvisning af serbisk statsborger, der var født og opvokset i Serbien og samboende med sin kæreste og børn i Sverige, var ikke i strid med Danmarks internationale forpligtelser

Dom afsagt den 30. juni 2015, sag 85/2015

T, en 33-årig serber, der var født og opvokset i Serbien og samboende med sin kæreste og børn i Sverige, var ved byrettens og landsrettens dom fundet skyldig i en række tilfælde af bl.a. databedrageri af særlig grov beskaffenhed, jf. straffelovens § 279 a, jf. § 286, stk. 2. Han var endvidere blevet udvist med indrejseforbud i 12 år. T var tidligere straffet for ligeartet kriminalitet. Sagen for Højesteret angik alene spørgsmålet om udvisning.

Højesteret udtalte bl.a., at betingelserne efter udlændingelovens § 22, nr. 6, for at udvise ham var opfyldt, hvorefter han skulle udvises ubetinget, medmindre det ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Efter en helhedsvurdering af karakteren og grovheden af de kriminelle forhold samt T's personlige tilknytning til henholdsvis Danmark, Serbien og Sverige fandt Højesteret, at udvisningen af T med indrejseforbud i 12 år måtte anses for en proportional foranstaltning med henblik på at forebygge kriminalitet og sikre den offentlige orden. Da udvisningen dermed ikke var i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, fandt Højesteret, at der skulle ske ubetinget udvisning af ham, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 26, stk. 2.

Højesteret fandt endvidere, at det ikke kunne føre til et andet resultat, at T som følge af udvisningen kunne forvente at blive indberettet som uønsket i Schengen-informationssystemet, og at dette eventuelt kunne give ham vanskeligheder med at opnå eller få forlænget en opholdstilladelse i Sverige, hvor hans familie bor. Afgørelsen af spørgsmålet om opholdstilladelse træffes af de svenske myndigheder bl.a. under respekt af bestemmelserne i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Landsretten var nået til det samme resultat.

17 / 2015

Udvisning – Ulovligt opholdt

Udlændingelovens § 23, § 59, stk. 2, og stk. 3

T erkendte sig skyldig i ulovlig ophold. Straffen fastsat til fængsel i 10 dage jf. udlændingelovens § 59, stk. 2 og stk. 3. Straffen anset for udstået med varetægtsfængslingen, jf. straffelovens § 86. Der forelå ingen oplysninger om, at T havde været udrejst af Danmark siden indrejsen i 2003 udover kortvarige ophold af midlertidige karakter. Efter det oplyste, havde T haft opholdstilladelse i Danmark fra den 21. november 2006 til tilladelsen blev inddraget den 12. marts 2012. Han var registreret som forsvundet pr. 1. november 2011. Det var uoplyst, hvornår tiltalte blev tilmeldt folkeregistret i Danmark og hvornår han indgav ansøgning om opholdstilladelse. På den baggrund måtte det antages, T har haft lovligt ophold i Danmark i mere end 5 år, jf. udlændingelovens § 27, stk. 1, 3 og 5. Spørgsmålet om udvisning skal derfor afgøres efter udlændingelovens § 23. Da betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 23, ikke fandtes opfyldt, blev T frifundet for påstanden om udvisning.

Københavns Byret, Dom afsagt den 16. februar 2015, SS 92-4341/2015

”Anklagemyndigheden

mod

T

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet som en tilståelsessag.

Retsmødebegæring er modtaget den 16. februar 2015.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

udlændingelovens § 59, stk. 2,

ved i perioden fra den 2. juni 2013 til den 9. februar 2015, hvor tiltalte blev anholdt på adressen X-gade i København, at have opholdt sig her i landet uden fornøden tilladelse, idet tiltalte som thailandsk statsborger ikke havde noget visum.

2.

udlændingelovens § 59, stk. 3,

ved i perioden fra den 2. juni 2013 frem til december 2014 at have udført arbejde som massør både med og uden happyending i massageklubben på adressen Y-gade 27, kld. i København samt flere ukendte massageklinikker i Jylland.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 2, og § 32, stk. 3, udvises med indrejseforbud i 6 år.

Tiltalte har erkendt sig skyldig.

Tiltalte har protesteret mod udvisningspåstanden.

Oplysninger i sagen

Der er afgivet forklaringer af tiltalte. Denne forklaring, som er i overensstemmelse med tiltalen, fremgår af retsbogen.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han kom til Danmark i 2003 som turist. Han indgik registreret partnerskab og fik opholdstilladelse. Han blev smidt ud af hjemmet, hvor hans opholdstilladelse befinder sig. Han var derfor ikke opmærksom på, at opholdstilladelsen var udløbet. Han har arbejdet 2-3 gange om ugen på nogle massageklinikker fra 2. juni 2013 til december 2014. Før da arbejdede han i 5-6 år på fuld tid som kok. Han har siden 2011 været under uddannelse som SOSU-hjælper. Han har gennemført grundforløbet. Tiltalte har kendt N i 6-7 måneder, og der er ved at lære hinanden at kende. Han er stadig registreret med sin partner, som han blev uvenner med i 2013.

Af Udlændingestyrelsens udtalelse af 13. februar 2015 fremgår bl.a.:

”...

Opholdsgrundlag og længde

T har ingen opholdstilladelse i Danmark og har således ikke lovligt ophold i Danmark i udvisningsbestemmelsernes forstand, jf. herved bestemmelsen i udlændingelovens § 27.

Vi skal bemærke, at T havde opholdstilladelse i Danmark fra den 21. november 1996, som senest udløb den 1. juni 2013 efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1. Denne opholdstilladelse blev inddraget af Udlændingestyrelsen den 12. marts 2012. Afgørelsen er dog aldrig blevet sendt til T, idet han er registreret i Det Centrale Personregister som forsvundet pr. 1. november 2011, og det er ikke lykkedes os, at indhente kontaktoplysninger på ham. Vi ser ej heller, at have modtaget en ansøgning om forlængelse af hans opholdstilladelse.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde og karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 2.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 2, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af den 9. februar 2015.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

- T mistede, ifølge egne oplysninger, sin opholdstilladelse, efter han ikke længere var sammen med sin eksmand, da opholdstilladelsen var på baggrund af denne.
- T oplyser, at han udover sin familie, har hele sit liv i Danmark, at han ikke længere har kontakt til eksmand, men at han har et nyt bekendtskab, ved navn N, og at de er ved at blive kærestere. Han oplyser også, at han har et netværk af venner og bekendte gennem sit arbejde i Danmark.
- T tjener, ifølge egne oplysninger, mellem 9.000 og 12.000 kr. om måneden i Danmark.
- T oplyser, at han har sin mor og lillesøster i Thailand, og at han forsørger dem, med den løn han tjener i Danmark.
- T oplyser, at han ikke kan tage tilbage til Thailand, fordi han er sikker på, at hans mor vil dø, hvis hun ikke får sin medicin, og den har hun ikke råd til, hvis hun ikke får penge fra ham. Han oplyser endvidere, at han ikke har nogen indtægtsmuligheder i Thailand, fordi han ikke har uddannelse nok til, at kunne finde et arbejde, hvor han kan tjene nok til at forsørge familien. ´

.....

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter § 22-24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 30 dages varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

...”.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 9. februar 2015.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 10 dage, jf. udlændingelovens § 59, stk. 2, og stk. 3.

Straffen anses for udstået med varetægtsfængslingen, jf. straffelovens § 86.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdenes karakter.

Der foreligger ingen oplysninger om, at tiltalte har været udrejst af Danmark siden indrejsen i 2003 udover kortvarige ophold af midlertidige karakter.

Efter det oplyste, har tiltalte haft opholdstilladelse i Danmark fra den 21. november 2006 til tilladelsen blev inddraget den 12. marts 2012. Han er registreret som forsvundet pr. 1. november 2011. Det er uoplyst, hvornår tiltalte blev tilmeldt folkeregistret i Danmark og hvornår han indgav ansøgning om opholdstilladelse.

På den baggrund må det antages, tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i mere end 5 år, jf. udlændingelovens § 27, stk. 1, 3 og 5. Spørgsmålet om udvisning skal derfor afgøres efter udlændingelovens § 23.

Da betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 23, ikke findes opfyldt, frifindes tiltalte for påstanden om udvisning.

Thi kendes for ret:

T straffes med fængsel i 10 dage.

Straffen anses for udstået med varetægtsfængslingen.”

18 / 2015

Passiv hashrygning – Kørsel med bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet

Færdselslovens § 117, jf. § 54, stk. 1, 1. pkt.

Ved T's forklaring og de i øvrigt foreliggende oplysninger var det bevist, at T havde kørt bil med påvist tetrahydrocannabinol (THC) i blodet. T havde forklaret, at han ikke forinden havde røget hash, men at han et par dage forinden i en mindre lejlighed var sammen med nogle venner, hvoraf to personer røg hash. På det foreliggende grundlag fandt retten ikke at kunne afvise, at T ikke selv havde røget hash, ligesom retten ikke fandt, at T burde have vidst, at han ved sit ophold i lejligheden fik bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet. Retten frifandt derfor tiltalte (sagens forhold 5).

Retten på Frederiksberg, dom afsagt den 17. december 2014, SS 9820/2014

”Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 1. december 2014, og tillægsanklageskrift nr. 1 er modtaget den 15. december 2014.

T er tiltalt for

1.

ulovlig omgang med hittegods efter straffelovens § 277,

ved på ukendt sted og tidspunkt før den 27. oktober 2014 ca. kl. 12.10, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, at have tilegnet sig 2 stk. afmeldte nummerplader med reg.nr. XX.

2.

overtrædelse af registreringsbekendtgørelsen § 70, stk. 1, jf. § 117, stk. 3,

ved den 27. oktober 2014 ca. kl. 12.10 på og i området omkring Statoil, X-by, uberettiget at have anvendt de afmeldte nummerplader på personbilen Y.

3.

tyveri efter straffelovens § 276, jf. § 285, stk. 1,

ved den 27. oktober 2014 ca. kl. 12.10 på Statoil, X-by, i forening og efter fælles forståelse med J, hvis sag behandles særskilt, at have stjålet benzin til en værdi af 508,28 kr.

4.

overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1,

ved den 27. oktober 2014 ca. kl. 13.00 ud for i X-by uden anerkendelsesværdigt formål, i gentagelsestilfælde, at have været i besiddelse af en hobbykniv, der kunne fastlåses i udfoldet position.

5.

overtrædelse af færdselslovens § 117, jf. § 54, stk. 1, 1. pkt.

ved den 9. april 2014 kl. 10.10 at have ført personbil XX ad Bodenhoffs Plads ud for nr. 12 i København efter at have indtaget bevidstheds påvirkende stoffer i et sådant omfang, at indholdet af det aktive stof, som er klassificeret som farligt for færdselssikkerheden, i blodet under eller efter kørslen oversteg bagatelgrænsen for det pågældende stof.

6.

overtrædelse af færdselslovens § 117 a, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 2,

ved den 9. april 2014 kl. 10.10 at have ført personbil XX ad Bodenhoffs Plads overfor nr. 12, 1430 København K, selv om han var frakendt førerretten.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres en hobbykniv.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2 og nr. 10, jf. § 128, stk. 2, frakendes førerretten ubetinget.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 4, idet han dog har erkendt de faktiske forhold. Han har erkendt forhold 1, 2, 3 og 6. Han har nægtet forhold 5. Han har nedlagt påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang og i øvrigt rettens mildeste dom.

Tiltalte har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

Forklaringer.

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af T. Forklaringen gengives ikke, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 4, jf. § 712, stk. 1.

Oplysninger i sagen.

Der er under sagen dokumenteret erklæring af 16. april 2014 fra Retsmedicinsk Afdeling, hvoraf fremgår, at der i blodprøven udtaget af tiltalte den 9. april 2014 er påvist Tetrahydrocannabinol (THC). Det fremgår blandt andet

”..... Tetrahydrocannabinol (THC) er den aktive hovedkomponent i cannabis (hash). Resultatet ”påvist” betyder en koncentration over bagatelgrænsen efter korrektion for analysevariation.....”

Personlige oplysninger.

Der er Kriminalforsorgen foretaget en personundersøgelse vedrørende T.

T er tidligere straffet, senest

- ved udenretlig vedtagelse af bøde og kørselsforbud den 23. august 2010 med en bøde på 3.500 og kørselsforbud indtil den 7. september 2010 for overtrædelse af færdselslovens § 42, stk. 1, nr. 1, jf. § 119 a.
- ved bødevedtagelse af 5. november 2010 med en bøde på 5.000 kr. for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 5.
- ved Københavns Byrets dom af 19. december 2012 med en bøde på 6.000 kr. og førerretsfrakendelse i 3 år og 6 måneder fra den 11. november 2012 indtil den 10. august 2015 for overtrædelse af færdselslovens § 117, jf. § 54, stk. 1, 1. pkt.

Retten's begrundelse og afgørelse.Ad forhold 1-3 og 6

Ved tiltaltes erkendelse og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 4

Ved tiltaltes forklaring og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte var i besiddelse af en hobbykniv, der kunne fastlåses i udfoldet position. Tiltalte, som tidligere er fundet skyldig i overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 5, blev fundet i besiddelse af kniven i forbindelse med, at han begik forhold 1-3, som han har erkendt.

Retten finder på den baggrund, at tiltalte ikke har haft et anerkendelsesværdigt formål med at bære kniv, hvorfor han findes skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 5

Ved tiltaltes forklaring og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte har kørt bil med påvist tetrahydrocannabinol (THC) i blodet. Tiltalte har forklaret, at han ikke forinden havde røget hash, men at han et par dage forinden i en mindre lejlighed var sammen med nogle venner, hvoraf to personer røg hash.

På det foreliggende grundlag finder retten ikke at kunne afvise, at tiltalte ikke selv har røget hash, ligesom retten ikke finder, at tiltalte burde have vidst, at han ved sit ophold i lejligheden fik bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet. Retten frifinder derfor tiltalte.

Straffen fastsættes til fængsel i 14 dage og en bøde på 3.000 kr., jf. våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, straffelovens § 275, jf. § 285, stk. 1, straffelovens § 277, jf. § 285, stk. 2, registreringsbekendtgørelsen § 70, stk. 1, jf. § 117, stk. 3, og færdselslovens § 117a, stk. 1.

Fængselsstraffen skal derfor ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 30 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63.

Som følge af, at tiltalte er frifundet i forhold 5, tages påstanden om frakendelse af førerretten ikke til følge.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret

T skal straffes med fængsel i 14 dage og en bøde på 3.000 kr.

Forvandlingsstraffen fastsættes til fængsel i 6 dage.

Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år på betingelse af,

at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden,

at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen, og

at tiltalte udfører ulønnet samfundstjeneste i 30 timer inden for en længstetid på 6 måneder.

Hos tiltalte konfiskeres en hobbykniv.”

19 / 2015

Interessekonflikt – Flere advokater fra samme kontor

Retsplejelovens § 734, stk. 2

To advokater fra samme kontor kunne beskikkes som forsvarer for to tiltalte i en ankesag. Landsretten henviser i kendelsen indledningsvist til U2014.903H, U2014.905H og U2014.1343 H. Efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder herunder navnlig, at de tiltalte ikke under sagens forløb havde udtalt sig belastende i forhold til hinanden, finder landsretten, at der ikke bestod en så nærliggende risiko for interessekonflikt, at der skulle ske afbeskikkelse af en af advokaterne.

Østre Landret, kendelse afsagt 9. juni 2015, 24. afd. nr. S-903-15

”Anklagemyndigheden

mod

T1

(advokat H, besk.)

og

T2

(advokat D, besk.)

Ingen var mødt eller tilsagt.

Der fremlagdes brev af 19. maj 2015 fra anklagemyndigheden med anmodning om, at advokatfirmaet S under ankesagen alene kan være repræsenteret af én advokat fra firmaet, der alene kan repræsentere én af de tiltalte.

De beskikkede forsvarere har protesteret herimod.

Anklagemyndigheden har i sin anmodning henvist til retsplejelovens § 734, stk. 2, og har anført, at de tiltalte har nægtet sig skyldige, at der er afgivet sparsomme forklaringer om de enkelte forhold, som angår røveri og tyveri af særligt grov beskaffenhed, og at de tiltalte kender hinanden fra Sandholmlejren, ligesom de har boet sammen. Det er derfor anklagemyndighedens opfattelse, at der er nærliggende risiko for modstridende interesser, hvilket må medføre afbeskikkelse af den ene forsvarer. Det var en fejl, at sagen i byretten blev gennemført med en advokat beskikket for begge de tiltalte, idet det havde været rigtigst, hvis de tiltalte havde haft hver deres forsvarer fra forskellige kontorer. Dette er imidlertid uden betydning for ankesagens behandling, hvor der skal ske en fuldstændig fornyet prøvelse af sagen.

De beskikkede forsvarere har til støtte for protesten anført navnlig, at det ikke er korrekt, at de tiltalte har afgivet sparsomme forklaringer til de enkelte forhold. Tiltalte T1 afgav den 9. marts 2015 under Retten i Lyngbys behandling af sagen forklaring til retsbogen vedrørende samtlige forhold, der er rejst tiltale for. Endvidere har han afgivet forklaring i forbindelse med, at han blev fremstillet i grundlovsforhør den 21. september 2014 og igen ved fristforlængelsen den 31. oktober 2014. Endelig har T1 afgivet forklaring til politiet undervejs i efterforskningen bl.a. den 28. oktober 2014 (bilag 19-3-1). Tilsvarende har tiltalte T2 afgivet forklaring under Retten i Lyngbys behandling af sagen samt i forbindelse med, at han blev fremstillet i grundlovsforhør den 21. september 2014 og igen ved fristforlængelsen den 31. oktober 2014. Endelig har T2 også afgivet forklaring til politiet undervejs i efterforskningen bl.a. den 22. oktober 2014 (bilag 18-3-1). Der er rejst tiltale for to forhold vedrørende røveri (forhold 1 og 25), hvor af det ene er efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2. Begge tiltaler er angivet som begået under anvendelse af trusler. Ved Retten i Lyngbys dom af 20. marts 2015 blev T2, der er den eneste tiltalt i dette forhold, frifundet for den rejste tiltale efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1 (forhold 25). Sagens øvrige forhold vedrører tyveri eller forsøg på tyveri efter straffelovens § 286 jf. § 276, samt et enkelt forhold om besiddelse af hash til eget forbrug. Der er i denne sag ikke modstridende interesser de tiltalte imellem eller en nærliggende risiko herfor. Begge de tiltalte har i meget vidt omfang afgivet forklaringer til både politiet og i retten, og der er intet

indholdsmæssigt i de afgivne forklaringer, der indikerer, at de har modstridende interesser, herunder intet om at de tiltalte forklarer sig om egne eller medtiltaltes handlinger på en måde, der kan opfattes som et forsøg på at fordele eller placere et eventuelt strafansvar mv. Kriminalitetens art og omfang kan heller ikke begrunde, at der er en særlig risiko for interessekonflikter mellem de to tiltalte, idet der ikke er tale om eksempelvis grov narkotikakriminalitet eller grov personfarlig kriminalitet, men der er "alene" tale om berigelseskriminalitet, herunder det nævnte forhold omfattet af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, som de tiltalte blev dømt for. Der er desuden ikke nogen særlig forbindelse mellem de tiltalte, idet der hverken er tale om banderelateret kriminalitet eller familierelationer mellem de tiltalte, men blot et løsere venskabsforhold af kort varighed. Samlet set er der ingen oplysninger i sagen, der underbygger statsadvokatens antagelse om, at der enten konkret foreligger en interessekonflikt, eller at der foreligger en nærliggende risiko herfor, hvorfor der ikke er et grundlag for at tilsidesætte de tiltaltes eget frie valg af forsvarer.

Efter votering afsagdes sålydende

k e n d e l s e:

Højesteret har i kendelser af 17. december 2013 (U2014.903H og U2014.905H) i relation til spørgsmålet om, hvorvidt en advokat er afskåret fra at blive beskikket som offentlig forsvarer, fordi en anden advokat fra samme kontor er beskikket som forsvarer for en medsigtet, udtalt blandt andet:

"Bestemmelsen i retsplejelovens § 734, stk. 2, varetager – ligesom andre bestemmelser i retsplejelovens kapitel 66 om sigtede og hans forsvar, herunder bl.a. § 730 om sigtedes ret til at vælge en forsvarer og § 736, stk. 1, hvorefter en beskikkelse af en offentlig forsvarer kan tilbagekaldes, når det findes nødvendigt i forsvarets interesse – grundlæggende retsplejemæssige hensyn til som led i en retfærdig rettergang at sikre et troværdigt effektivt forsvar for personer, der er sigtede i straffesager, jf. herved også artikel 6, stk. 3, litra c, i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Bestemmelsen i § 734, stk. 2, må således også ses i sammenhæng med retsplejelovens § 126, hvorefter advokater skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik, og med Advokatrådets vejledende advokatetiske regler.

Efter § 734, stk. 2, kan samme person kun være beskikket som forsvarer for flere sigtede under samme sag, når de sigtedes interesser under sagen ikke er modstridende. For at den samme advokat kan beskikkes som forsvarer for flere sigtede i samme sag, skal der være en høj grad af sandsynlighed for, at der ikke kan opstå modstridende interesser. Bag bestemmelsen ligger en formodning for modstridende interesser blandt flere sigtede i samme sag såvel med hensyn til skyldspørgsmålet, hvis de nægter sig skyldige, som med hensyn til grundlaget for strafudmålingen.

Også hvor flere sigtede i samme sag ønsker advokater fra samme kontor beskikket som forsvarere, er der et behov for særligt at sikre, at forsvaret for den enkelte tilrettelægges og fremstår som tilrettelagt udelukkende i den enkelte sigtedes interesse og uafhængigt af forsvaret af de øvrige. De nævnte retsplejemæssige hensyn kan derfor begrunde, at beskikkelse af flere forsvarere fra samme kontor for flere sigtede i samme sag må nægtes, når de sigtedes interesser under sagen er modstridende, eller der er nærliggende risiko herfor.

En sådan nærliggende risiko vil navnlig kunne være til stede, hvis der er tale om grov kriminalitet begået af flere i forening, f.eks. narkotikakriminalitet og personfarlige forbrydelser. Hvis kriminaliteten samtidig er banderelateret, eller hvis der på anden måde er en særlig forbindelse mellem de sigtede, f.eks. i kraft af familierelationer, vil de retsplejemæssige hensyn i almindelighed føre til, at der ikke bør ske beskikkelse af flere forsvarere fra samme kontor. Det spiller også en rolle, om de sigtede ikke eller kun i begrænset omfang har afgivet forklaring om egen eller andres rolle i hændelsesforløbet. I sidste ende beror det på en konkret vurdering af samtlige sagens omstændigheder, om der på grund af risiko for interessekonflikter er grundlag for at afslå beskikkelse.”

Højesteret har blandt andet ved kendelse af 4. februar 2014 (U2014.1343 H) fastslået, at det anførte også gælder i forhold til advokater fra et kontorfællesskab som det i sagen foreliggende.

På denne baggrund er spørgsmålet, om de tiltaltes interesser i den konkrete sag er modstridende, eller der er nærliggende risiko herfor.

Der er i sagen rejst tiltale mod T2 for to forhold vedrørende røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, hvorunder et af røveriforholdene ifølge anklageskriftet er begået i forening med T2, der således ligeledes er tiltalt i samme forhold. Der er endvidere rejst tiltale mod begge for i forening at have begået en række tyverier af særligt grov beskaffenhed eller forsøg herpå, jf. straffelovens § 276, jf. § 286, stk. 1.

De tiltalte har i byretten afgivet forklaring om de enkelte tiltaleforhold, og de har i den forbindelse ikke udtalt sig belastende om hinanden eller i øvrigt afgivet oplysninger om den andens rolle i sagen. Der er under byretssagen sket dokumentation af oplysninger om blandt andet fingeraftryk og dna-materiale på fundne genstande, fundne koster, masteoplysninger, videooptagelse fra S-togsstation og S-tog, ligesom der er afspillet telefonaflytninger.

Ved byrettens dom blev begge de tiltalte fundet skyldige i blandt andet en række overtrædelser af straffelovens § 286, jf. § 276, og i et tilfælde af overtrædelse af § 288, stk. 1, nr. 2.

T1 blev ved byrettens dom straffet med fængsel i 3 år, mens tiltalte B blev straffet med fængsel i 3 år og 3 måneder. De blev begge udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Dommen er anket af de tiltalte med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang. Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet og skærpelse.

Under byretssagen var advokat F beskikket forsvarer for begge de tiltalte. Da advokat F ikke har møderet for landsretten, beskikkede landsretten – efter ønske fra de tiltalte – den 29. april 2015 advokat H som forsvarer for tiltalte A og advokat D som forsvarer for T2.

Landsretten finder efter en samlet vurdering af disse omstændigheder, herunder navnlig at de tiltalte ikke under sagens forløb har udtalt sig belastende i forhold til hinanden, at der ikke består en så nærliggende risiko for interessekonflikt, at der skal ske afbeskikkelse af enten advokat H eller advokat D.

T h i b e s t e m m e s :

Anklagemyndighedens anmodning om afbeskikkelse af enten advokat H eller advokat D tages ikke til følge.”

20 / 2015

Rejseforbehold - Bornholm

Retsplejelovens § 741, stk. 1 jf. § 334, stk. 3

S, der var bosiddende på Bornholm, var sigtet for kreditbedrageri i forhold til nogle håndværkere på Bornholm. Advokat A med kontor i København blev beskikket uden rejseforbehold. Landsretten lagde vægt på, at A i sit kæreskrift havde bemærket, at de beneficerede advokater på Bornholm efter hans opfattelse ikke vil kunne påtage sig hvervet som beskikket forsvarer for S, idet de blandt andet enten havde repræsenteret – eller er i kontorfællesskab med advokater, der har repræsenteret – hendes modparter i andre sagsforhold.

Østre Landsret, kendelse afsagt 20. april 2015, 7. afd. nr. S-941-15

”Retten på Bornholm

Kendelse afsagt den 30. marts 2015

Anklagemyndigheden

mod

S

Inge var mødt eller tilsagt.

Der fremlagdes:

Mail af 25. marts 2015 fra advokat N til sigtede

Mail af 27. marts 2015 fra sigtede

Mail af 30. marts 2015 fra advokat A, der anmoder om beskikkelse uden rejseforbehold

Mail af 30. marts 2015 fra den hidtil beskikkede forsvarer, advokat O, der ønsker at udtræde af sagen.

Det fremgår af sagen, at anklagemyndigheden har anmodet om, at der beskikkes en forsvarer for sigtede under efterforskningen. Efterforskningen angår kreditbedrageri i forhold til nogle håndværkere. Retten har den 23. februar 2015 beskikket advokat O, København, for sigtede efter sigtedes ønske. Beskikkelsen var betinget af et sædvanligt rejseforbehold. Efter forsvarerens redegørelse for klientrelationerne mellem sigtede og forsvareren har retten den 4. marts 2015 ophævet rejseforbeholdet. Den 6. marts 2015 har sigtede i stedet ønsket advokat N, København, som forsvarer. Retten har den 10. marts 2015 tilkendegivet, at beskikkelse af advokat N for sigtede alene kan ske med sædvanligt rejseforbehold, hvorefter advokat N ikke har ønsket at

lade sig beskikket for sigtede. Sigtede har herefter i stedet ønsket sig beskikket advokat A, København, som forsvarer.

Retten tilbagekaldte beskikkelsen af advokat O og beskikkede advokat A som forsvarer for sigtede.

For så vidt angår spørgsmålet om, at beskikkelsen af advokat A sker uden rejseforbehold, afsagde retten sålydende:

Kendelse:

Efter retsplejelovens § 741, stk. 1, jf. § 334, stk. 3, kan retten, hvis en bestemt forsvarer ønskes beskikket, stille som betingelse, at forsvareren helt eller delvist frafalder krav mod statskassen om godtgørelse for rejseudgifter.

Det er efter praksis afgørende, om der under hensyntagen til sagens art og størrelsen af merudgifterne er en rimelig begrundet interesse i, at den pågældende forsvarer frem for en lokal forsvarer siger møde.

Sigtede er efter det oplyste sigtet for overtrædelse af straffelovens § 279. Der foreligger endnu ikke en retsmødebegæring eller et anklageskrift, men anklagemyndigheden har oplyst, at efterforskningen angår kreditbedragerier i forhold til nogle håndværkere.

Efter sigtelsens karakter vil merudgifterne til transport i forbindelse med hovedforhandlingen ved beskikkelse af en forsvarer uden for retskredsen være betydelig i forhold til udgiften til forsvarer i øvrigt. På denne baggrund og da der ikke er oplysninger om et forudgående klientforhold mellem sigtede og den nu valgte forsvarer, ligesom der ikke er oplyst andre særlige omstændigheder, der kan begrunde, at beskikkelsen sker uden sædvanligt rejseforhold, finder retten ikke grundlag for at frafalde rejseforbeholdet i relation til beskikkelsen af advokat A.

Thi bestemmes

Beskikkelsen af advokat A sker med sædvanligt rejseforbehold.

Beskikkelsessagen sluttet.

Retten hævet.”

Østre Landsret:

”Kendelse afsagt den 20. april 2015

Advokat A kærer afgørelse om beskikkelse med sædvanligt rejseforbehold i sagen

Anklagemyndigheden

mod

S

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Bornholms Ret, rettens fremsendelsesbrev af 8. april 2015 samt kæreskrift af 8. april 2015 fra advokat A.

Advokat A har som beskikket forsvarer for S kæret Bornholms Rets kendelse af 30. marts 2015, hvorefter beskikkelsen af advokaten sker med sædvanligt rejseforbehold.

Byretten har henholdt sig til kendelsen.

Advokat A har i kæreskriftet navnlig henvist til, at de beneficerede advokater på Bornholm efter hans opfattelse ikke vil kunne påtage sig hvervet som beskikket forsvarer for S, idet de blandt andet enten har repræsenteret – eller er i kontorfællesskab med advokater, der har repræsenteret – hendes modparter i andre sagsforhold.

Efter votering afsagdes

K e n d e l s e:

Efter de foreliggende oplysninger om sagens karakter og baggrunden for, at advokat A ønskes beskikket uden rejseforbehold, finder landsretten, at der efter omstændighederne er en rimelig begrundet interesse heri. Landsretten ændrer derfor byrettens kendelse således, at beskikkelsen sker uden rejseforbehold efter retsplejelovens § 334, stk. 3.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse ændres således, at advokat A beskikkelse som forsvarer for S sker uden rejseforbehold.”